

staaelse, naar det ærede Medlem siger, at disse Forslag komme saa uoplyste. Det gælder i hvert Fald ikke „Hvide Sande“, thi denne Sag har jo været drøftet og udførligt drøftet baade paa den ene og den anden Vis i flere Aar. Men, som sagt, jeg skal modstaa Fristelsen til at komme ind paa disse Udtalelser her i Aften.

Det, som jeg har forlangt Ordet for, er et Par korte Bemærkninger i Anledning af de Udtalelser, vi have hørt om den store Synd, som Finansministeren har begaaet ved at fremkomme med et Forslag i Fjor og ligesaa i Aar om forhøjet Vintold. Der skal han jo have gjort vort Land særlig Skade, fornærmet Frankrig osv. osv. Jeg har Lyst til at gøre et Par korte Bemærkninger i den Anledning. Jeg vil minde ærede Medlemmer om, at Forslaget om Vintold, saaledes som det lyder baade i Fjor og i Aar, lyder paa 1 Kr. 20 Øre pr. Liter for Vin paa Flasker og 20 Øre pr. Kilo-gram for Vin paa Fade. Dertil kommer saa en Stempelafgift ikke blot paa Vin, men paa forskellige andre Spirituosa, der stiger fra 8—96 Øre. Hvad selve Vintolden angaar, skal jeg gøre opmærksom paa, at der flere Gange for dette høje Ting har foreligget Toldlovsforslag, som indeholdt højere Satser. Selv fra den Tid, da Højres Ministerier sade ved Roret, kom der Forslag om højere Vintoldsatser. Jeg mindes saaledes, at Finansminister Estrup, det nuværende ærede 8nde kongevalgte Medlem, her i dette Ting i 1889 kom med et Forslag om Toldafgifter, der indeholdt en betydelig højere Vintold end den, der foreligger her i dette Forslag. Jeg mindes ligeledes, at i Toldkommissionen, hvoraf jeg havde den Ære at være Medlem, bleve Højre og Venstre enige om en Vintold paa Flasker, der udgjorde 2 Kr. pr. Pot, det er 2 Kr. 7 Øre pr. Liter, en betydelig større Told end den, der nu foreslaas. Det var hele Toldkommissionen enig om, altsaa Højres Medlemmer med. Og hvad Tolden paa Vin paa Fustager angik, forelaa der ikke blot fra Venstres Side, men ogsaa fra Højres Side i Toldkommissionen Forslag, der gik adskilligt højere op end det Forslag, som den højtærede Finansminister er kommen med baade i Fjor og i Aar. Saa jeg forstaar ikke rigtigt de nu fremsatte Betragtninger. Jeg mindes grant, at da vi i Toldkommissionen forhandlede om disse Sager, talte man nok om Muligheden af handelspolitiske Forviklinger — ikke særlig med prankrig, for vi lægge jo ikke alene Told

paa franske Vine, men paa al Vin; det er en Misforstaaelse, at der udelukkende er Tale om franske Vine. Den Gang vare vi ikke bange for handelspolitiske Forviklinger med fremmede, undtagen naar Venstre tillod sig at gaa rigtig højt op med Forslag om Vintolden. Det hændte adskillige Gange, at vi stillede Forslag om en større Vintold, og saa hed det sig, at vi skulde være forsigtige for ikke at faa Forviklinger med fremmede Magter angaaende Vintolden. Jeg kan derfor ikke se, at det har noget paa sig med den store, svære Synd, som den højtærede Finansminister nu skal have gjort ved at komme med et saadant Forslag som dette.

Formanden: Maa jeg minde det ærede Medlem om, at det er for en kort Bemærkning, han har Ordet.

Madsen-Mygdal: Skal jeg standse, maa jeg jo; men min Hovedbemærkning har jeg endnu tilbage. Maa jeg faa Lov til at tale endnu i 2 Minutter?

Formanden: Det ærede Medlem kan faa Ordet bagefter.

1ste Landstingsmand for 5te Kreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Sonne: Det ærede 6te Medlem for 2den Kreds (Lunn) tog fejl, naar han vilde hævde, at jeg skulde have tiltraadt den Opfattelse, at Anmærkningen vedrørende Syltholms Havn skulde være grundlovstridig. Det er ikke rigtigt. Jeg har udtalt, at Spørgsmaal om, hvad Almenvellet kræver, ville altid kunne være Genstand for skønsmæssig Vurdering, men at Afgørelsen af dette Spørgsmaal i sidste Instans ligger hos Lovgivningsmagten. Hvad jeg har villet hævde og accentuere i denne Sag, er dette, at her er et Tilfælde, hvor Talen er om en Ordning, om hvilken samtlige implicerede ere enige, en Ordning, mod hvilken der ikke har hævet sig en eneste Røst, og endvidere en Ordning, til hvilken de paagældende interesserede selv have taget Initiativet, om hvilken de selv have andraget. At Lodsejerne in casu ville være veltilfredse med den Ordning, fremgaar deraf, at de derved vinde en velkommen Udsigt til at afhænde lidet værdifulde Arealer til forholdsvis god Pris. Ud fra denne Betragtning og under Henvisning til, at Forholdet er dette, er jeg ikke i Stand til at se, at man ved at godkende denne Ordning skaber et Præcedens, der i fjerneste